

המשך סיפור לשבת – למה הפגישות מתבססות? מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

כבר היו במקום. השעה שבע ושלושים, הרב המקדש לא מגיע. שמונה, שמונה חצי, האורחים כבר חסרי סבלנות, הכלה מתוחה. רק בשעה עשר התעשת אחד מאחיי והזעיק את רב העיר לאולם, ואנחנו, הרב שניידמן, לא בעידן הפלאפונים. צריך להגיע לביתו של רב העיר ולהודיע לו על המצוקה. רב העיר, יהודי ישיש, עולה למכונית ובשעה 10:30 בלילה נערכה החופה. עד היום אני סוחב את המשקע של המתח, האכזבה, והקטטוריים של האורחים. ואין לי מושג מדוע נגזר עלינו להתמתן שעות רבות כדי להנישא", כך סדובסקי. "ההמתנה שלך אלי, עם כל מפח הנפש, היא בודאי שולית לעומת החרדות והבושות שהתרחשו בליל חופתי".

"אמור לי, מר סדובסקי, היכן נערכה החתונה שלך כחתן צעיר?!" שאלתי. "עורך-הדין נקב בשם העיר ובשם האולם, ואני, הרב לוי, החורתי והסמקתי חליפות. אוי לאותה בושה, אוי לאותה כלומה. אני זהה זה שנשלח על ידי רב העיר וזכרונו לברכה לקדש את הזוג סדובסקי, אך כנראה מעודף עיסוקים החופה נשתכחה לחלוטין מלבי... לא! ולא! אני חייב לספר לך, הרב לוי, את כל האמת ורק האמת. התרשלתי, שגגתי, ואפילו הודתי. למחרת בבוקר פגוש אותי רב העיר ושאל מדוע לא הגעתי לערוך קידושין, ובאותה נשימה סיפר לי שנכחו בחתונה של סדובסקי שני ראשי ישיבות מגדולי הדור, הרב הראשי לישראל ואפילו סגן ראש הממשלה ושרים נוספים, ביניהם שר הדתות. אני בטפשותי, בקשיות עורפי ובערלות לבי אמרתי לרב העיר: 'אילו הייתי יודע שהזוג הזה כל כך חשוב, שמומני החתונה שלו הם כל כך מפורסמים, טבח שלא הייתי שוכח מהקידושין'. אתה מבין, הוספתי חטא על פשע. רב העיר שתק והלך לו.

"סליחה, מר סדובסקי, סליחה, אני הרב המקדש שבחוסר אחריות גרמתי לכם צער לפני שלושים שנה". פתחתי בוידוי בפני עורך הדין. ער"ד סדובסקי הביט בי בעיניים פעורות מתדהמה, חייך גדול ופרץ בצחוק מתגלגל: "מה אתה רוצה, הרב שניידמן, אני חייכתי לך המון זמן וגרמתי לנו עוגמת נפש גדולה, זה היה לפני שלושים שנה. עכשיו מהשמים לגלגל שתחזיר לי את החוב ותמתין אתה לי, עד בוש...".

הסיפור מסתיים בכך שער"ד סדובסקי לקח את התיק המשפטי שלי ואמצו ללבו כאילו היה מדובר באבא שלו. אחרי מאבק משפטי של שנתיים הוא הוציא אותי זכאי, ואת שכר טרחתו ביקש שאעביר לצדקה.

"אתה, הרב שניידמן, בעל תשובה אמיתי, והסליחה שלך נגעה ללבי. מעניין ניבט כי מאז המחל שלך בליל חתונתי מעולם לא איחרת לעריכת קדושין".

"כך סיכם את הפרשה בנינו. וכמה הוא צדק".

פרח לדרך

הרב שניידמן (שם בדוי כמובן) הוא יהודי מאד מכובד ונערץ בעירו. בשיחה עמו למדתי פרק נוסף בגדלותם של יהודים עובדי ד'. במה דברים אמורים? מעבר לכך שיד ההשגחה בגולה אותו בחזרה לחתן סדובסקי כדי שיתנצל בפניו, מה שמלמד על רחמי השי"ת, הסוגר לנו מעגלים, הרב שניידמן עצמו גילה גדלות עצומה בכך שחשף את עצמו בקלונו, שוחח עמי בהדוהות גמורה והיה חשוב לו שהדברים יונצחו עלי ספר. ויפיים הדברים לכולנו לערוך חשבונות נפש, על דברים שהיצר הרע דחק אותנו להעלים במרתפי הזכרון, עד זיבולא בתרייתא.

זכרון יהודה

כניסת השבת: 16:39
יציאת השבת: 17:31
רבנו תם: 18:02
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

מדור חודשי חדש!
בעלון של שבת
מברכינ.
בעמוד 2.

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

340

ליוונג הנגן:
מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.
לעילוי נשמת:
הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא, שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזרי בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מוניי בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס.
לרפואה ולהצלחה:
מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, חננאל בן קריין, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל:
יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכלה בן גולדה- רוגיית בת מרים שאול בן יפת- ציונה בת רחל מירב בת ציונה- יעל בת מירב לעי"נ: שלום בן סעדיה- רחל בת מהדי יצחק בן מסעודה

לתרומות לעלון- להנצחות ולתגובות: 052-718-38-66 מאיר נוראני

פרשת בשלה

"וישבתו העם ביום השביעי" (שמות ט"ז, ל')

רבי יחיאל מיכל, מי שנודע לימים כ"מגיד מזלוצ'וב", הרים את ראשו מדרך הגמרא שבו היה שקוע. רב העירה והעגלון שוחחו בפנית החדר, וקולותיהם הגיעו לאזניו של רבי יחיאל מיכל. "רבי", התייפח העגלון שהיה יהודי פשוט, " דבר נורא ארע לי!" קולו נשנק מבכי. הרב הניח יד על כתפו. "הרגע יקירי", לחש ברוך, "הלא נאמר- דאגה בלב איש ישיחנה- אנא ספר לי מה מעיק עליך".

בקושי הצליח העגלון למלמל מספר משפטים קטועים. "השבת, רבי! השבת חיללתי שבת!!!!" ושוב התייפח בבכי בלתי נשלט. "אבוי", נחרד הרב, "כיצד הרע הדבר?" "ביום שישי שעבר חזרתי מן השוק ובעגלתי מטען גדול של סחורה. בדרכי טעיתי ביער עבות. שוטטתי בו שעות ארוכות, כשאני פונה כה וכה ומנסה למצא מוצא. כאשר מצאתי את הדרך, כבר שקעה החמה... אוי, רבי, ליה כך טרוד הייתי בדאגה לסחורה, עד שלא שמתי לב שהשבת נכנסה. כשהבחנתי בכך היה מאוחר מדי". העגלון השתתק, ורק יבבותיה הצרוזות לוו את הדמעות השקופות שזלגו על לחייו. הרב הניח יד מנחמת על כתפו הרוטטת מבכי של העגלון. "רואה אני את שיברון ליבך", לחש רכות, "אל תיפול רוחך, בני, שערי תשובה לעולם אינם ננעלים. תרם קילו נרות לבית הכנסת ועוונך יכופר".

רבי מיכל בהה בהבעה של הפתעה. קילו נרות והעברה תכופר? קילו נרות יכפר על חילול שבת? הלא שבת היא מבין המצוות החשובות ביותר בתורה! איך יכול הרב להתייחס אליה בקלילות שכזו? הדבר לא מצא חן בעיניו כלל וכלל, אך הוא לא אמר דבר. בצהרי יום השישי נכנס העגלון לבית הכנסת והניח את חפיסת הנרות הגדולה על הסטנדר שבפינת החדר כדי שהגבאי יוכל להדליק נרות אלה עם כניסת השבת, אבל עוד לפני שהגבאי הגיע, נכנס כלב משוטט לבית הכנסת ואכל את הנרות מול עיניו הפעורות של העגלון הנדהם. העגלון רץ לביתו של הרב בחרדה. "רבי, אבוי לי! תשובתי לא התקבלה משמים! מה אעשה?! "אל בהלה", הרכיעו הרב, "מקרים מעין אילו קורים לעיתים. אין סיבה לחשוב כי תשובתך לא נתקבלה. הבא קילו נרות נוסף לבית הכנסת בשבוע הבא והכל יהיה כשורה". אבל בשבוע שלאחר מכן כשהדליק הגבאי את הנרות, הם נמסו במהירות רבה כל כך, שעד כניסת השבת כבר לא נותר מהם זכר. בשבוע השלישי נשבה לפתע רוח חזקה וכבתה את הנרות בידוק עם כניסת השבת, כך שלא ניתן היה להדליקם בשנית. העגלון המבוהל פנה אל הרב. "דוחים את תשובתי משמים", אמר. "משהו כאן אינו כשורה", אמר הרב מהורהר, "דומני שמין הראוי במקרה זה ללכת לקבל עצה מהבעש"ט הקדוש". כאשר שמע הבעש"ט את סיפורו של העגלון, שקע במחשבות. "ניראה שינה בעירתכם תלמיד חכם צעיר שאינו מרוצה מדרך התשובה שאותה הורה לך רבך", אמר לבסוף, "בבקשה, מסור לרבי מיכל שאשמח אם יטריח עצמו לבא לבקרני".

רבי מיכל לא בזבז רגע. תכף ומיד יצא בזריזות עם העגלון לעבר מז'יבוז'. הנסיעה היתה קשה. נדמה היה שהצרות רודפות אחריהם. בתחילה התהפכה העגלה אל תוך בור עמוק. משעצצליחו במאמץ משותף לחלץ אותה משם כשהם מלוכלכים, מתנשפים ומיזועים, מהרו להמשיך בנסיעה.

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

מילתא דבדיחותא

הטייס המשלך

כאלר היה המטוס בקובה 36 צ'סו מן הקרקע כולו הטייס 37 צ'חוק גדול

"מה אר צ'חוק? שא אולו ז'אן."

אני מאאר 36 צ'סו, מה יעלו סביא המשלכים ס הכע יעידעו כי סכמא!... "השיב הטייס, גועה 37 צ'חוקו."

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים
052-718-38-66

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי איך עושים?
מכינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות" קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים. אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן" מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

המשך מעמוד 1 – פרשת שבוע.

המשך מעמוד הקודם.

הם לא הספיקו להרחיק הרבה ואופן העגלה נשבר בקול נפץ רועם. רבי מיכל והעגלון נחלצו מן העגלה הנוטה על צידה והשקיפו למרחק.

העיריה הקרובה ביותר היתה רחוקה מאוד... זמן רב עבר עד שהצליחו לקרא לעזרתם בעל מלאכה שיסיע בידם לתקן את האופן השבור. ואם לא די בכל אילו, התברר להם כי תעו בדרכם.

כשהגיעו סוף סוף למז"בו' היתה השעה מאוחרת מאוד, והשמש עמדה לשקוע. רבי מיכל והעגלון גאלצו לעזוב את העגלה ולהמשיך את דרכם ברגל.

רבי מיכל הגיע לביתו של הבעש"ט לאחר כניסת השבת עייף ומבוהל מכך שהיה קרוב כל כך לחילול שבת. "גוט שבת, ר' מיכל", קיבל הבעש"ט את פניו בחמימות, "היכנס וחסם את גופך ליד האח".

רבי מיכל עשה כצויו של הבעש"ט והתישב ליד האח הבוהרת.

מששבה אליו נפשו, פנה אליו הבעש"ט ואמר: "אתה ר' מיכל, אולם כשם שנוכחת בעצמך, האדם עלול למצא את עצמו לפתע מחלל את השבת יכלתי להביך את תגובתו של הרב.

חילול השבת הוא עוון נורא, אולם כשם שנוכחת בעצמך, האדם עלול למצא את עצמו לפתע מחלל את השבת נגד רצונו.

לעיתים נגרם הדבר באונס ולעיתים בשגגה.

אני מאמין שכעת, לאחר שהיית קרוב כל כך לחילול שבת, הנך יכול לחוש מעוגמת הנפש ששידינו העגלון חוה. האמן לי, כה רב הוא צער, שחרטתו- היא לבדה- מספיקה די והותר כדי לכפר על החטא שנעשה לגמרי בשוגג."

"מאמין אני, הוסיף הבעש"ט ואמר, "כי כעת, שראינו בעינינו עד כמה נקל להגרר חס ושלום לחילול שבת קדש, נדע להזהר ביתר שאת שלא תבא לידנו תקלה".

סוף.

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי איך עושים?

מכינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה

לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות"

קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים.

אח"כ קוראים מפרק קי"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן"

מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת בשלח

כל הילדים מזומנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה"

במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 **קאו קהאון'כס!**

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

עולם ההדפסות

חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

לה' הארץ ומלואה

מוניות דקר

בהנהלה חדשה
שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ

טלפון בוקי
03-676-8181

לא גובים
הונעה טלפונית

סיפור לשבת – למה הפגישות מתפספסות?

מאת הסופר הרב קובי לוי.

"ערב טוב הרב לוי, באמת תודה רבה שחזרת אלי. חשבתי שאנשים כמוך, שכונתים סיפורים בספרים ובעיתונים, עסוקים מדי מכדי לחזור לקוראים סקרניים וכולי וכלה שיש להם סיפור באמתחתם, סיפור שהם נכמיה לראותו מתנוסס לו בסופשבוע".

כך פתח בשבוע שעבר את השיחה עמי הרב קלמן אברום שניידמן, רב ותיק באחת הרבנויות החשובות בארץ. למשמע "המתמאה" שאני חוזר להודעות בטלפון, לא יכולתי להבליג והנה אני מנצל גם בפניכם את ליטרת הנייר שהעיתון מעניק לי, כדי לגלות לכם שהרבה אנשים בעולם נוהגים מהתדמית של "איש עסוק", אחד כזה שמרוב שצריכים אותו הוא פשוט לא ישן בלילה, רץ מפניה לפניה על פני הגלובוס והפלאפון לא נותן לו מנוח. ממש רחמנות עלי.

הרבה עסקנים מכל התחומים נוהגים למסך עצמם בערפל המכובד הזה, הקרוי "בקושי יש לי זמן לנושם" כדי להסביר - בין שהטיבל למרכול והכולל - לאותם מאוכזבים, מדוע לא חזרו אליהם עד היום, שלושה חודשים אחרי... הרב שניידמן מכובדי, הזמן לפנינו דווקא לאנשים עסוקים (כביכול, או שלא כביכול) יש מספיק זמן להטות אוזן לסיפור טוב ששכרו בצידו, הן לסופר ועל אחת כמה וכמה לקוראים. עלה בבקשה לקטר, שרוק במשרוקית, צאתך לשלום! "תודה רבה, תודה רבה. ובכן הרב לוי, אני יהודי כבר לא צעיר, וכבר ותיק במקום מגורי העוסק בכשרויות, הרבצת תורה, קירוב לבבות, יש לי גם עומס לא קטן של עריכת קידושין, הן בעירי והן מחוצה לה.

תודה לקב"ה", וכפי שאמרת, הוא נותן לי זמן לה-כ-ל, ובעיקר לקבוע עיתים לתורה, כולל זמן שאני מקדיש לנכדי כן רבו". "כבוד הרב שניידמן, הקוראים שלי צריכים סיפור". "הנה זה בא. סבלנות, תרשה לי לא לגלות את כל הפרטים, אך אספר לך שלפני כחמש שנים נקלעתי לבעיה משפטית סבוכה עם אחד מגורמי הממסד. תקצר היריעה מלתאר כאן את ההסתבכות שהיא שילוב של רשלנות שלי מחד גיסא, והתעמרות של פקיידים ומנהלים חסרי התחשבות מאידך גיסא. אציין רק שבשלב מסויים הבנתי, שאם איני מתחבר לעורך דין מבריק בעל יכולות מוכחות, אזי אותו מוסד עלול לנשל אותי מקומץ נכסי ולהותיר אותי אביון חסר כל. במילים אחרות, עלולים לזרוק אותי לרחוב כמו חתול אשפתות. ואני כפי שציניתי כבר מעבר לגיל הפנסיה.

כן שיהיה ברור, מדובר במוסד ממשלתי, שאין שום אפשרות שניציגו יגיעו לבית דין לממונות. "בירור טלפוני יסודי שערכת עם כמה מביני דבר העלה, כי ישנו עורך דין אחד בישראל, שמוליק סדובסקי שמו, שהמיומנות המקצועית שלו במקרים מסובכים כמו התסבכות הכלכלית הקטנה שנקלעתי אליה - היא כמה דרגות מעל כולם. הוא לא זול, אבל יש לו רקורד של הצלחות מרשים ביותר. צלצלתי למשרדו ובקשתי לקבוע עמו פגישה. מזכירתו ענתה בנועם שית, הביטה ביומנו וקבעה לי תאריך, יום ושעה. "נא לדייק אדוני, ולהגיע עם כל החומר הנדרש. כמו כן שלח לנו כמה נתונים נוספים. עורך דין סדובסקי הוא איש עסוק מאוד, וכל דקה שלו שווה כסף, קבעה לפגישת הייעוץ עמו תעלה..." וכאן היא נקבה בסכום שראוי להתכבד בו.

"נו, טוב, היתה לי ברייה? הבית, הפנסיה והחסכונות שלי על המאוננים, ומאתיים-שלוש מאות דולר לפגישת ייעוץ זה זניח.

"הימים חולפים וכולי במתח. תאריך הפגישה מתקרב, הלחץ הנפשי שלי עולה. ארבע שעות לפני הפגישה, צלצול. "שלום אדון שניידמן מדברים ממשרד עו"ד סדובסקי, לצערי הפגישה לא תתקיים היום.

הנה תאריך הפגישה הבא, סליחה". רושם את התאריך החדש, וסופר את המימים והשעות. אני אמנם יהודי מאמין, בוטח בשם, אבל לא מלאך. לא אספר לך מעשיות שלא הייתי מודאג. הייתי מודאג ועוד איך. ושוב ארבע שעות לפני הפגישה, אותה הודעה לקונית - "עקב תקלה בלתי צפויה עו"ד סדובסקי לא יוכל להיפגש עמך. אם תרצה, הנה התאריך החדש". ושוב אני רושם ומתחנן - "אנא, שהפגישה המיועד, וכולי הפילה שהפעם לא יודיעו לי שהפגישה בוטלה. בחסדי ד' לא הגיע שום צלצול. כיהודי דייקן ואחראי, חכאי שעה לפני הפגישה הענתי למשרד, אווח בידי ספר תהלים קטן ומתפלל לא תאמין, הרב לוי, מתוך משרדו של עו"ד סדובסקי אני שומע הדי ויכוח שנמרח ונמשך נממת. שעת הפגישה כבר חלפה, חכאי שעה, ועוד חכאי שעה. הפקידה מסמנת לי להמתין - "יש פה ענין דחוף".

"שלוש שעות אני מתמין ומנחם את עצמי, שאוטוטו אני בפנים. איה! אחרי שלוש שעות ועוד דקות של המתנה מעבר לשעה הנקובה, יוצא עו"ד סדובסקי ממשרדו כולו נסער וזועף, שולף מסמך מאיזו מגירה ושועט החוצה לכיוון המעלית. הפקידה היתה נבוכה. "גם זה קורה לפעמים. צר לי על חוסר המזל שלך... תגיע מחר בחמש אחרי הצהריים, יש לו חכאי שעה פנייה".

"אני כמו טלה ממושמע יושב במשרדו מתוח כמו קפיץ. בחמש ועשר דקות יוצא עו"ד סדובסקי ממשרדו, פונה אלי ומבקש: "סליחה, אני ממש מצטער, הבן שלי יסע על אופניו נגעע ואושפו בבית החולים..." ושוב הוא נעלם לי במסדרון המוביל למעלית.

"וימיים אחר כך הגעתי שוב, ובשעה הנקובה, אחרי נקישה קלה, נכנסתי פנימה. סדובסקי נעץ בי מבט חודר. "סליחה, אדוני, שמי שניידמן, אינו מסוגל לספור כמה פעמים אני מנסה להיפגש עמך, ובכל פעם זה מתפספס. אם אתה רוצה בי כלקוח, דבר איתי עכשיו. אם לא, תודיע לי חד וחלק שלא, ואני מסתלק מכאן. איני מסוגל לסבול את הדחיות וההמתנות, אני מרגיש ממש מבוהה ונלעג. האמן לי עו"ד סדובסקי, אני מאד מכבד אותך, ושמעתי עליך גדולות ונצורות... דיברתי באומץ רב. "הלקוח שישב מולו חש מתח באויר, וביקש לצאת. סדובסקי הניח לו, נעץ בי שוב את מבטו החד ולהפתעתי פתח במונולוג הבא: "הרב שניידמן, אני ממש מצטער, אתה חייב להאמין שאין פה שום כוונה להטריד, לבזות או לפגוע בך. משרדי מכבד מאד את לקוחותיו ובוודאי שאין לי שום עניין לפגוע דווקא בך. שהרי עד הרגע לא הכרנו ולא נפגשנו. בלי שום קשר לסיבות הגעתך רציתי לספר לך על אחד הלילות הנוראים שהיו לי לפני כשלושים שנה, בחודש טבת החורפי. מדובר בליל חתונתי. החופה קבעה לשעה שבע בערב. אנתנו משפחה של דייקנים כרונים, כל המשפחות

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה ונכנסים להגרות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 1000-509-03

קו הצלת חיים.

03-748-16-11

קו מניין הצעירים

המדת שמעון

03-415-30-72

לתרומות וישועות:

1800-20-22-20

פיצוחי עישתי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים

בהכשר הרב שלמה חפוד שליט"א

לכבוד שבת קודש!

בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233

בית לחם